

men jeg er meget enig med forslagsstillerne, både Enhedslisten og SF, i, at det er uacceptabelt, at det fortsat ikke er alle ledige, der faktisk får den dagpengegodtgørelse, de har ret til.

Det er sådan, at flere undersøgelser gennem årene desværre viser, at omkring 25 pct. af de ledige ikke får den dagpengegodtgørelse, de faktisk er berettiget til. Lige nu venter vi på en ny undersøgelse. Den foreligger i april måned, og her er der særlig fokuseret på de offentlige arbejdsgiveres betaling af dagpengegodtgørelse. De foreløbige resultater for undersøgelsen tyder på, at betalingsprocenten nok er lidt højere end hidtil antaget, men at betalingen kommer forsinket i forhold til den ledige.

Så vi er klar over i regeringen, at der er problemer med ordningen, og vi vil selvfølgelig også være med til at finde løsninger, der skal sikre en efterlevelse af de her regler, men vi kan ikke være med til at finde på nye udviklede systemer, der ikke er til at administrere, og vi kan ikke støtte et forslag, som er uansvarligt, fordi det ikke anvises, hvor pengene skal komme fra.

Dagens debat eller i hvert fald den næste times tids debat bliver måske om, hvorvidt man på den ene side gerne vil have afskaffet de for norges vedkommende forhadte G-dage og på den anden side godt ved, at der kommer et hul i statskassen, fordi man fritager arbejdsgiverne for betaling. Det, der jo dybest set er tale om, er, at man er nødt til at forholde sig til den sag. Man er også nødt til at forholde sig til sagen på den måde, at rent faktisk er det oppe omkring 80 pct. af arbejdsgiverne, der betaler.

Jeg var i går sammen med nogle fiskepiger fra Bornholm, og de har mange problemer. Det er stort set det eneste sted i Danmark, der ikke er et fald i ledigheden. Men et af de problemer, de ikke havde, var, at G-dagene faldt prompte. Og forestiller man sig nu, at man skal finde nogle andre systemer, så er det altså de gode virksomheder, der kommer til at betale for de dårlige virksomheder eller kommer til at betale, fordi de dårlige virksomheder ikke leverer deres varer. Det spørgsmål er man altså nødt til at forholde sig til i denne debat.

Nu er det jo ikke mig, der normalt spørger – det er mig, der bliver spurgt – men jeg bliver nødt til at sige, at forslagsstillerne må komme lidt på banen med, hvordan de havde forestillet sig, at det skal administreres. De er også nødt til at komme på banen med, hvordan det skal betales. Den administrationsform, som vi prøv-

vede i 1980'erne, hvor a-kasserne udbetalte for søgne- og helligdage, og hvor a-kasserne var ansvarlige for at opkræve det hos arbejdsgiverne, gik fuldstændig i kage, fordi arbejdsgiverne rent faktisk bojkottede ordningen.

Jeg ser frem til diskussionen, men jeg vil godt for en ordens skyld sige, at regeringen ikke kan støtte de to forslag.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, der var en meget glædelig sætning i ministerens indlæg, og det var, at ministeren erkendte, at der var et problem. Nu er det jo noget, vi har rejst adskillige gange uden held, og om vi ikke har opnået andet, så har vi i hvert fald opnået at rejse en seriøs debat såvel i fagbevægelsen som i arbejdsgiverkredse som i Folketinget, og det er jo en dejlig ting.

Jeg kunne godt lide at vide, hvorfra ministeren så klart ved, at der ingen tvivl er om, at systemet har virket. Jeg mener, der er mange argumenter for, at det i hvert fald ikke altid virker efter hensigten.

Der er jo også en pikant detalje, der består i, at den største arbejdsgiver, der ikke betaler de her penge, jo er det offentlige, så når jeg ser på statistikken, ser den ikke sådan ud. Det er nok rigtigt, at 25 pct. af arbejdsgiverne ikke betaler pengene, men samtidig er det jo sådan, at det er 42 pct. af de ansatte, der ikke får pengene. Så det er et meget større tal, når jeg ser det fra de arbejdsløses side, end når jeg ser det fra arbejdsgivernes side.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Fru Jette Gottlieb prøver at få det til at se ud, som om det var en ny erkendelse, at jeg havde set, at her var et problem. Sådan er verden slet ikke.

Dengang, og det er nu her på søndag 5 år siden, jeg var i opposition, havde hr. Ole Vagn Christensen og jeg mange møder med den daværende arbejdsminister for at afkræve ham nogle svar på, hvordan han ville løse det problem, at der var nogle ledige, der blev snydt.

På et tidspunkt var vi inde i nogle overvejelser – som jeg må anerkende at min forgænger faktisk deltog positivt i – om man kunne få brancherne til at lave en forsikringsordning, ligesom man har for sygedagpenge, for at få dækket sig ind. Det ville fjerne den umiddelba-